

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙๐/๒๕๖๑
(แก้ไขโดยผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการเตรียมการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ)
วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันการให้บริการหรือการประยุกต์ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โครงข่ายโทรคมนาคม หรือการให้บริการโดยปกติของดาวเทียมมีความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์อันอาจกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ดังนั้น เพื่อให้สามารถป้องกัน หรือรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างทันท่วงที สมควรกำหนดลักษณะของภารกิจหรือบริการที่มีความสำคัญเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่จะต้องมีการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ มิให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงในด้านต่าง ๆ รวมทั้งให้มีหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการประสานการปฏิบัติงานร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน ไม่ว่าในสถานการณ์ทั่วไปหรือสถานการณ์อันเป็นภัยต่อความมั่นคงอย่างร้ายแรง ตลอดจนกำหนดให้มีแผนปฏิบัติการและมาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ อย่างมีเอกภาพและต่อเนื่อง อันจะทำให้การป้องกันและการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖
และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์มีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการป้องกัน รับมือ
และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์อันกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อย
ภายในประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัย
ไซเบอร์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์” หมายความว่า มาตรการหรือ
การดำเนินการที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์
ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศอันกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
ความมั่นคงทางทหาร และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

“ภัยคุกคามทางไซเบอร์” หมายความว่า การกระทำหรือการดำเนินการใดๆ โดยมีขอบเขตใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมไม่พึงประสงค์โดยมุ่งหมายให้เกิดการประทุษร้ายต่อระบบคอมพิวเตอร์ ทรัพย์สินสารสนเทศ และเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อการทำงานของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือทรัพย์สินสารสนเทศ

“ไซเบอร์” หมายความว่า รวมถึง ข้อมูลและการสื่อสารที่เกิดจากการให้บริการหรือการประยุกต์ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต หรือโครงข่ายโทรคมนาคม รวมทั้งการให้บริการโดยปกติของดาวเทียมและระบบเครือข่ายที่คล้ายคลึงกัน ที่เชื่อมต่อกันเป็นการทั่วไป

“ทรัพย์สินสารสนเทศ” หมายความว่า

(๑) ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบงานคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ

(๒) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกข้อมูล และอุปกรณ์อื่นใด

(๓) ข้อมูลสารสนเทศ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การฝ่ายนิติบัญญัติ องค์การฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“ประมวลแนวทางปฏิบัติ” (Code of Practice) หมายความว่า ระเบียบกฎเกณฑ์ใดๆ ที่ออกหรืออนุมัติโดยคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ รวมถึงประกาศแนวทางต่างๆ ที่จะเพิ่มเติมหรือแก้ไขภายหลัง

“เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์” (Cybersecurity Incident) หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดจากการกระทำหรือการดำเนินการใดๆ ที่มีขอบเขตซึ่งกระทำการผ่านทางคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ (โดยอาจมีลักษณะเป็นภัยคุกคามทางไซเบอร์ด้วยหรือไม่ก็ได้) ซึ่งอาจเกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ หรือความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ หรือทรัพย์สินสารสนเทศ

“ระบบที่ใช้แก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์” (Cybersecurity Solution) หมายความว่า การแก้ไขปัญหาคความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยใช้บุคลากร (people) กระบวนการ (process) และเทคโนโลยี (technology) โดยผ่านคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือบริการที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ใดๆ เพื่อสร้างความมั่นใจและเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือทรัพย์สินสารสนเทศ

“โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ” หมายความว่า คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนใช้ในกิจการของตนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ

“หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของภาคเอกชน ซึ่งมีการกิจหรือให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

“กรรมการ กปช.” หมายความว่า กรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“คณะกรรมการกำกับสำนักงาน” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“กรรมการกำกับสำนักงาน” หมายความว่า กรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กปช.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “National Cybersecurity Committee” เรียกโดยย่อว่า “NCSC” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความสามารถเป็นที่ประจักษ์ในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านกฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ กรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือออกจากงานจากหน่วยงานที่เคยปฏิบัติหน้าที่ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกถอดถอนจากตำแหน่ง

(๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

มาตรา ๗ กรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนตำแหน่งที่ว่างได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวาระหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ให้ กปช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย ส่งเสริม สนับสนุน และวางแผนนโยบายการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๓๘ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ ซึ่งต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗

(๒) กำหนดนโยบายให้หน่วยงานรัฐ หรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศรวมถึงนโยบายการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๓) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของ กปช. และสำนักงานเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สำหรับเป็นแผนแม่บทในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดหรือเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยแผนดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ

และสังคม และกรอบนโยบายและแผนแม่บทที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

(๔) กำหนดหน้าที่ของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ แต่งตั้งและถอดถอนคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ รวมถึงเลขาธิการสำนักงาน

(๕) กำหนดประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อันเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำในการดำเนินการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ รวมทั้งกำหนดมาตรการในการประเมินความเสี่ยง การตอบสนองและรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ เมื่อมีภัยคุกคามทางไซเบอร์หรือเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญหรืออย่างร้ายแรงต่อระบบสารสนเทศของประเทศ เพื่อให้การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

(๖) ประสานงานและให้ความร่วมมือในการตั้งหน่วยงานเฝ้าระวังภัยคุกคามทางไซเบอร์ (CERT) ในประเทศและต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และกำหนดระบบที่ใช้แก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๗) ร่วมกันประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในการกำหนดกรอบและความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์กับหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ

(๘) กำหนดมาตรการและแนวทางในการยกระดับทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของพนักงานเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐ หน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๙) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ แผนปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) ส่งเสริมพัฒนาระบบการให้บริการเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ สร้างมาตรฐานเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมถึงกำหนดมาตรฐานบังคับขั้นต่ำที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ รวมถึงส่งเสริมใบรับรองมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้กับหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ หน่วยงานรัฐ และหน่วยงานเอกชน

(๑๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๑๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดให้มีหรือปรับปรุงประมวลแนวทางปฏิบัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๑๓) จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญหรือแนวทางนโยบายในการพัฒนามาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้คณะรัฐมนตรีทราบ

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การกำหนดกรอบมาตรฐานตาม (๕) ให้ กปช. คำนึงถึงหลักการบริหารความเสี่ยง โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิธีการและมาตรการดังต่อไปนี้

- (๑) การระบุความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นแก่คอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์
ทรัพย์สินสารสนเทศ ทรัพย์สินและชีวิตร่างกายของบุคคล
- (๒) มาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น
- (๓) มาตรการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทางไซเบอร์
- (๔) มาตรการเผชิญเหตุเมื่อมีการตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์
- (๕) มาตรการรักษาและฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

มาตรา ๑๐ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ กปช. ตามมาตรา ๙ และเพื่อให้
การบริหารงานภายใน กปช. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ กปช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ
การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (“คณะกรรมการกำกับสำนักงาน” หรือ “คกช.”)
คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (“คปมช.”) คณะกรรมการ
ส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (“คกสส.”) และ
คณะกรรมการอื่นใดเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการภายใต้อำนาจกำกับดูแลของ กปช. ทั้งนี้
รายละเอียดองค์ประกอบ การแต่งตั้ง ถอดถอน คุณสมบัติ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
ข้างต้น รวมถึงกระบวนการอุทธรณ์คำสั่ง กปช. และคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่ กปช. กำหนด

มาตรา ๑๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา
ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้แก่การปฏิบัติงาน การประชุม
และการพิจารณาของ กปช. และคณะกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม

การประชุมของ กปช. และคณะกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ อาจกระทำได้
โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นได้ตามที่ กปช. กำหนด

มาตรา ๑๒ กปช. และคณะกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ มีอำนาจแต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กปช. และคณะกรรมการ
ทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ มอบหมายได้

กปช. อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และการประชุม
ของคณะอนุกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๓ ให้ประธานกรรมการ กปช. คณะกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ กรรมการ
กปช. และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการซึ่ง กปช. และคณะกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ แต่งตั้ง
ได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี
อำนาจออกคำสั่ง และต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งพนักงานของสำนักงาน
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติราชการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำกับสำนักงาน
ประกาศกำหนด

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

มาตรา ๑๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๖ กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานรับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ งานการประชุม และงานเลขานุการของ กปช. และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและสนับสนุนในการจัดทำนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๙ (๑) และแผนปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของ กปช. และสำนักงานตามมาตรา ๙ (๒) ต่อ กปช.

(๒) จัดทำแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๙ (๓) เสนอต่อ กปช. เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๓) ดำเนินการและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการตอบสนองและรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามที่ได้รับมอบหมายจาก กปช.

(๔) ฝ้าระวังความเสี่ยงในการเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ ติดตาม วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และการแจ้งเตือนเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๕) ปฏิบัติการ ประสานงาน สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ แผนปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และมาตรการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือตามคำสั่งของ กปช.

(๖) ดำเนินการและให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยเฉพาะภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่กระทบหรือเกิดแก่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

(๗) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมถึงการสร้างตระหนักรู้ด้านสถานการณ์เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ร่วมกันเพื่อให้มีการดำเนินการเชิงปฏิบัติการที่มีลักษณะบูรณาการและเป็นปัจจุบัน

(๘) เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายและเหตุการณ์ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้แก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน

(๙) เป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของรัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๑๐) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(๑๑) ศึกษาและวิจัยข้อมูลที่เป็นสำหรับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมทั้งดำเนินการอบรมและฝึกซ้อมการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ

(๑๒) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเผยแพร่ความรู้ และการให้บริการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตลอดจนดำเนินการฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๑๓) รายงานความคืบหน้าและสถานการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรค และจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปีให้คณะรัฐมนตรีทราบ

(๑๔) ปฏิบัติงานอื่นใดอันเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศตามที่ กปช. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสำนักงาน

(๓) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการของสำนักงาน

(๔) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

(๕) ปฏิบัติการใด ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ กปช. หรือคณะกรรมการกำกับสำนักงานมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๗๐

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี

(๓) เงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่นในประเทศหรือจากต่างประเทศ

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ ทั้งนี้ ต้องไม่มีเงื่อนไขหรือภาระผูกพัน

(๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้อันเกิดจากการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

(๖) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน

รายได้ของสำนักงานตามวรรคหนึ่ง ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม อธิบดีกรมบัญชีกลาง เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการ ก.พ.ร. และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน และคณะกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

ประธานกรรมการกำกับสำนักงานและกรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ และผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคล ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความสามารถเป็นที่ประจักษ์ในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านบริหารธุรกิจ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการกำกับสำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กปช. กำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับประธานกรรมการกำกับสำนักงาน กรรมการกำกับสำนักงาน คณะกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ให้ประธานกรรมการกำกับสำนักงาน กรรมการกำกับสำนักงาน ประธานกรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือกรรมการทั้งหมดตามมาตรา ๑๐ และผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่ประธานกรรมการกำกับสำนักงาน หรือประธานกรรมการตามมาตรา ๑๐ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งประธานกรรมการกำกับสำนักงาน หรือประธานกรรมการตามมาตรา ๑๐ แทนตำแหน่งที่ว่างได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการกำกับสำนักงาน หรือประธานกรรมการตามมาตรา ๑๐ แทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการกำกับสำนักงานกรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนกรรมการกำกับสำนักงาน กรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งกรรมการกำกับสำนักงาน กรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนตำแหน่งที่ว่างได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกำกับสำนักงาน กรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการกำกับสำนักงาน กรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งประธานกรรมการกำกับสำนักงาน ประธานคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ กรรมการกำกับสำนักงานกรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการกำกับสำนักงาน ประธานคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ กรรมการกำกับสำนัก กรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อ ดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการกำกับสำนักงาน

ประธานคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ กรรมการกำกับสำนักงานกรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

ในกรณีที่ประธานกรรมการกำกับสำนักงาน ประธานคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ กรรมการกำกับสำนักงาน กรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงาน หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ ประกอบด้วยกรรมการกำกับสำนักงาน หรือกรรมการตามมาตรา ๑๐ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการกำกับสำนักงาน ประธานคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ กรรมการกำกับสำนักงาน กรรมการตามมาตรา ๑๐ หรือผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสองหรือวรรคสาม และในกรณีที่ประธานกรรมการกำกับสำนักงาน หรือประธานกรรมการตามมาตรา ๑๐ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีตั้งกรรมการกำกับสำนักงาน หรือกรรมการตามมาตรา ๑๐ คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการกำกับสำนักงาน หรือประธานกรรมการตามมาตรา ๑๐ เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีประธานกรรมการกำกับสำนักงาน หรือประธานกรรมการตามมาตรา ๑๐ ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคสองเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน
 - (๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การพัสดุ การตรวจสอบภายใน รวมตลอดทั้งการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงาน
 - (๓) อนุมัติแผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน
 - (๔) ควบคุมการบริหารงานและการดำเนินการของสำนักงานและเลขาธิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - (๕) วินิจฉัยคำสั่งทางปกครองของเลขาธิการในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงาน
 - (๖) ประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานและการปฏิบัติงานของเลขาธิการ
 - (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน หรือตามที่ กปช. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย
- ในการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการกำกับสำนักงานอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา เสนอแนะ หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานมอบหมายได้ ทั้งนี้ การปฏิบัติงานและการประชุมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนด
- คณะกรรมการกำกับสำนักงานอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงานเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนด
- ในกรณีจำเป็นตามข้อผูกพันหรือตามลักษณะของกิจการของสำนักงาน คณะกรรมการกำกับสำนักงานอาจแต่งตั้งชาวต่างประเทศเป็นอนุกรรมการหรือที่ปรึกษา คณะกรรมการกำกับสำนักงานได้

มาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติงาน การประชุม และการพิจารณาของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ให้ประธานกรรมการกำกับสำนักงานและกรรมการกำกับสำนักงาน ที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงาน และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการกำกับสำนักงานแต่งตั้ง รวมถึงประธานกรรมการตามมาตรา ๑๐ กรรมการตามมาตรา ๑๐ ที่ปรึกษา กรรมการตามมาตรา ๑๐ และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ แต่งตั้ง ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานมีเลขานุการคนหนึ่ง รับผิดชอบการปฏิบัติงานของ สำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของ สำนักงาน

คณะกรรมการกำกับสำนักงานเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอน เลขานุการ

มาตรา ๒๖ เลขานุการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับภารกิจของ สำนักงานและการบริหารจัดการ

มาตรา ๒๗ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขานุการ

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือ หน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๖) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือ เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือออกจากงานจาก หน่วยงานที่เคยปฏิบัติหน้าที่ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือเคยถูก ถอดถอนจากตำแหน่ง
- (๘) เคยถูกให้ออกเพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา ๓๑ (๕)

มาตรา ๒๘ ให้ กปช. เป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของ
เลขาธิการ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๙ เลขาธิการอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี
เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกิน
สองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๓๐ ในแต่ละปี ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการ
ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระยะเวลาและวิธีการที่ กปช. กำหนด

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗
- (๔) กปช. มีมติให้ออก เพราะบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือหย่อนความสามารถ
- (๕) กปช. ให้ออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน
- (๖) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหรือข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการ
กำกับสำนักงานกับเลขาธิการ

มาตรา ๓๒ ให้เลขาธิการภายใต้การควบคุมดูแลของ กปช. และกรรมการตาม
มาตรา ๑๐ ต้องดำเนินการตามคำสั่งของ กปช. และกรรมการตามมาตรา ๑๐ ภายใต้หน้าที่และ
อำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารงานของสำนักงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของสำนักงาน และตาม
นโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ แผนปฏิบัติการเพื่อการรักษา
ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ นโยบายของคณะกรรมการและ กปช. และข้อบังคับ นโยบาย มติ และ
ประกาศของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน
- (๒) วางระเบียบภายใต้นโยบายของ กปช. และกรรมการตามมาตรา ๑๐ โดยไม่ขัดหรือ
แย้งกับกฎหมาย มติของคณะกรรมการ และข้อบังคับ นโยบาย มติ และประกาศที่ กปช. หรือกรรมการ
ตามมาตรา ๑๐ กำหนด
- (๓) เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และประเมินผลการ
ปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานตามข้อบังคับของคณะกรรมการกำกับสำนักงานและ
ระเบียบของสำนักงาน
- (๔) แต่งตั้งรองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการโดยความเห็นชอบของ กปช. หรือ
กรรมการตามมาตรา ๑๐ เพื่อเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย
- (๕) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงาน
และลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง
ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของคณะกรรมการกำกับสำนักงานและระเบียบของสำนักงาน

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามข้อบังคับ นโยบาย มติ หรือประกาศของคณะกรรมการกำกับสำนักงานหรือกรรมการตามมาตรา ๑๐

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน ภายใต้ขอบเขตที่ได้รับการแต่งตั้งโดย กปช.

เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำกับสำนักงาน หรือกรรมการตามมาตรา ๑๐ กำหนด

ในกรณีที่ไม่มีเลขาธิการหรือเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการที่มีอาวุโสตามลำดับรักษาการแทน ถ้าไม่มีรองเลขาธิการหรือรองเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ กปช. แต่งตั้งกรรมการกำกับสำนักงานหรือพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งรักษาการแทน

มาตรา ๓๓ การบัญชีของสำนักงานให้จัดทำตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนดโดยให้คำนึงถึงหลักสากลและมาตรฐานการบัญชี

มาตรา ๓๔ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชี แล้วส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานในรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงานเพื่อรับรอง

มาตรา ๓๕ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการดำเนินงานประจำปีเสนอ กปช. และรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเผยแพร่รายงานนี้ต่อสาธารณชน

รายงานการดำเนินงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงรายละเอียดของงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีให้ความเห็นแล้ว พร้อมทั้งผลงานของสำนักงานและรายงานการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว

การประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานตามวรรคสอง จะต้องดำเนินการโดยบุคคลภายนอกที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน กฎหมาย แผนยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายและแผนของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เพื่อการนี้ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลขาธิการชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจสั่งยับยั้งการกระทำของสำนักงานที่ขัดต่อหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน กฎหมาย แผนยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายและแผนของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของสำนักงานได้

หมวด ๓
การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ส่วนที่ ๑
นโยบายและแผน

มาตรา ๓๗ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ต้องคำนึงถึงความเป็นเอกภาพ และการบูรณาการในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและเอกชน และต้องสอดคล้องกับนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนา ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และนโยบายและแผนแม่บทที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของ สภาความมั่นคงแห่งชาติ

การดำเนินการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ต้องมุ่งหมายเพื่อสร้าง ศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศโดยอย่างน้อยจะต้องดำเนินการ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การบูรณาการการจัดการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ
- (๒) การสร้างมาตรการและกลไกเพื่อพัฒนาศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และ ลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์
- (๓) การสร้างมาตรการในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของ ประเทศ
- (๔) การประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประสานความร่วมมือ ระหว่างประเทศเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๕) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์
- (๖) การพัฒนาบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ทั้งภาครัฐและเอกชน
- (๗) การสร้างความตระหนักและความรู้ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๘) การพัฒนาระเบียบและกฎหมายเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

มาตรา ๓๘ ให้ กปช. จัดทำนโยบายส่งเสริม สนับสนุน และวางแผนนโยบาย การดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ขึ้นตามแนวทางในมาตรา ๓๗ เพื่อเสนอ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเมื่อได้ประกาศแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศตามที่กำหนดไว้ในแผน การดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนดังกล่าว

ในการจัดทำนโยบายและแผนตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟัง ความเห็นหรือประชุมร่วมกับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

มาตรา ๓๙ ให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศจัดทำแนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงานให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยเร็ว

แนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) แผนการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยผู้ตรวจประเมิน ผู้ตรวจสอบภายใน หรือผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) แผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของ กปช. จัดทำแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานสำหรับให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหรือนำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของตน และในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวยังไม่มีหรือมีแต่ไม่ครบถ้วนหรือไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานให้นำแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานดังกล่าวไปใช้บังคับ

ส่วนที่ ๒

การบริหารจัดการ

มาตรา ๔๐ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศมีหน้าที่ป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตามแนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงาน และจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๙ (๓) ด้วย

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศไม่อาจดำเนินการหรือปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ สำนักงานอาจให้ความช่วยเหลือด้านบุคลากรหรือเทคโนโลยีแก่หน่วยงานนั้นตามที่ร้องขอได้

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศแจ้งรายชื่อเจ้าหน้าที่ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการเพื่อประสานงานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ไปยังสำนักงาน

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศแจ้งให้สำนักงานทราบโดยเร็ว

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญ กปช. หรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ อาจมอบหมายให้ เลขานุการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญตามความเหมาะสมเฉพาะงานได้

ผู้เชี่ยวชาญตามวรรคหนึ่งต้องมีคุณสมบัติหรือประสบการณ์ที่เหมาะสมตามที่ กปช. ประกาศกำหนด

เลขาธิการต้องออกบัตรประจำตัวผู้เชี่ยวชาญให้แก่บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง และในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลดังกล่าวต้องแสดงบัตรหรือหลักฐานประจำตัวในฐานะผู้เชี่ยวชาญ และเมื่อพ้นจากหน้าที่แล้วจะต้องคืนบัตรประจำตัวแก่สำนักงานโดยเร็ว

ส่วนที่ ๓

โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

มาตรา ๔๓ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศเป็นกิจการที่มีความสำคัญ ต่อความมั่นคงของรัฐ ความมั่นคงทางทหาร ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศ และเป็นหน้าที่ของสำนักงานในการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยเฉพาะภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่กระทบหรือ เกิดแก่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

มาตรา ๔๔ ให้ กปช. มีอำนาจประกาศกำหนดลักษณะหน่วยงานที่มีภารกิจหรือ ให้บริการในด้านดังต่อไปนี้ เป็นหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

- (๑) ด้านความมั่นคงของรัฐ
- (๒) ด้านบริการภาครัฐที่สำคัญ
- (๓) ด้านการเงินการธนาคาร
- (๔) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม
- (๕) ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์
- (๖) ด้านพลังงานและสาธารณูปโภค
- (๗) ด้านสาธารณสุข
- (๘) ด้านอื่นตามที่ กปช. ประกาศกำหนดเพิ่มเติม

การพิจารณาประกาศกำหนดภารกิจหรือบริการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่ กปช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ กปช. จะต้องพิจารณาทบทวน การประกาศกำหนดภารกิจหรือบริการดังกล่าวทุกสองปี

มาตรา ๔๕ กรณีมีข้อสงสัยหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับลักษณะหน่วยงานที่มีภารกิจหรือ ให้บริการในด้านที่มีการประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๔ ให้ กปช. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๖ ให้หน่วยงานที่มีลักษณะตามมาตรา ๔๔ แจ้งรายชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์และระบบคอมพิวเตอร์ไปยังสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ กปช. ประกาศตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง หรือนับแต่วันที่ กปช. มีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๔๕ แล้วแต่ กรณี โดยอย่างน้อยเจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์และระบบคอมพิวเตอร์ต้อง เป็นบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการบริหารงานของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนั้น

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์ และระบบคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงไปยังสำนักงานก่อนการเปลี่ยนแปลง ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงได้ให้แจ้งโดยเร็ว

มาตรา ๔๗ ในการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของหน่วยงาน โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ หาก กปช. หรือ คคสส. เห็นว่า มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานทางสารสนเทศใดไม่ได้ดำเนินการ ตามมาตรฐานขั้นต่ำตามประมวลแนวทางปฏิบัติหรือหลักเกณฑ์ของการทำหน้าที่ในฐานะโครงสร้าง พื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทาง สารสนเทศดำเนินการผิดเงื่อนไขที่ กปช. หรือ คคสส. กำหนด จนอาจทำให้เกิดภัยคุกคามไซเบอร์ กปช. หรือ คคสส. อาจมีคำสั่งให้เลขาธิการมีหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐาน สำคัญทางสารสนเทศให้ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลการออกแบบและการตั้งค่าของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และข้อมูลดังกล่าวของระบบที่เชื่อมต่อหรือสื่อสารกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนั้น

(๒) ข้อมูลการทำงานของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ระบบการรักษา ความปลอดภัยที่เชื่อมต่อหรือสื่อสารกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนั้น ที่อยู่ภายใต้ การควบคุมของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่เชื่อมต่อกับบุคคลอื่น

(๓) ข้อมูลอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นในการตรวจสอบมาตรฐานระดับความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์ของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่ กปช. หรือ คคสส. กำหนด

ในกรณีที่หน่วยงานที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่งมีเหตุอันสมควรในทางกฎหมายที่ไม่ สามารถให้ข้อมูลดังกล่าวได้ หน่วยงานดังกล่าวสามารถอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ กปช. หรือ คคสส. ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับคำสั่ง

ทั้งนี้ ให้นำเอาบทบัญญัติเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์และระบบ คอมพิวเตอร์ต้องจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศโดยผู้ตรวจประเมิน รวมทั้งต้องจัดให้มีการตรวจสอบด้าน ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยผู้ตรวจสอบภายในหรือโดยผู้ตรวจสอบอิสระด้านความมั่นคง ปลอดภัยสารสนเทศจากภายนอก อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครอง ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์และระบบ คอมพิวเตอร์จัดส่งสำเนารายงานการดำเนินการต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ดำเนินการ แล้วเสร็จ

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ กปช. หรือ คคสส. เห็นว่า การประเมินความเสี่ยงด้าน การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์หรือการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๔๗ ไม่เป็นไปตามมาตรฐานของ กปช. หรือ คคสส. กปช. หรือ คคสส. จะสั่งให้เลขาธิการมีคำสั่งให้

เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์และระบบคอมพิวเตอร์จัดให้มีการดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง รวมทั้งอาจมอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการประเมินความเสี่ยงหรือตรวจสอบในด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศได้

ในกรณีที่เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์และระบบคอมพิวเตอร์ได้จัดให้มีการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์หรือการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ กปช. หรือ คคสส. เห็นว่ายังไม่เป็นที่น่าพอใจ ให้เลขาธิการหรือร่วมกับเจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์และระบบคอมพิวเตอร์นั้น เพื่อจัดให้มีการปรับปรุงแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยเร็ว

มาตรา ๕๐ เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ดูแลและครอบครองคอมพิวเตอร์และระบบคอมพิวเตอร์ต้องกำหนดให้มีกลไกหรือขั้นตอนเพื่อการเฝ้าระวังภัยคุกคามทางไซเบอร์หรือเหตุการณ์ทางไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ตามประมวลแนวทางปฏิบัติ รวมถึงระบบที่ใช้แก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ กปช. หรือ คคสส. กำหนด และต้องเข้าร่วมการทดสอบสถานะความพร้อมในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่สำนักงานจัดขึ้น

มาตรา ๕๑ เมื่อมีเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้นต่อระบบของหน่วยงาน โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ให้หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศรายงานต่อสำนักงาน และปฏิบัติการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามที่กำหนดในส่วนที่ ๔ การรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ทั้งนี้ กปช. หรือ คปมช. อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการรายงานด้วยก็ได้

ส่วนที่ ๔

การรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ต่อระบบสารสนเทศซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศใด ให้หน่วยงานนั้นดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินสารสนเทศ และพฤติกรรมแวดล้อมของตน เพื่อประเมินว่ามีภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้นหรือไม่ หากผลการตรวจสอบปรากฏว่าเกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้น ให้ดำเนินการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามแนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของหน่วยงานนั้น และแจ้งไปยังสำนักงานและหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลของตนโดยเร็ว

ในกรณีที่หน่วยงานหรือบุคคลใดพบอุปสรรคหรือปัญหาในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ของตน หน่วยงานหรือบุคคลนั้นอาจร้องขอความช่วยเหลือไปยังสำนักงาน

มาตรา ๕๓ เมื่อปรากฏแก่หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล หรือเมื่อหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลได้รับแจ้งเหตุตามมาตรา ๕๒ ให้หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลรวบรวม

ข้อมูล ตรวจสอบ วิเคราะห์สถานการณ์ และประเมินผลกระทบเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่อยู่ในการควบคุมหรือกำกับดูแลของตน และให้ความร่วมมือและประสานงานกับสำนักงาน ในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๒) แจ้งเตือนหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่อยู่ในการควบคุมหรือกำกับดูแลของตน รวมทั้งหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏแก่ กปช. ว่าเกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้ กปช. ดำเนินการ หรือมอบหมายให้คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ แห่งชาติ (“คปมช.”) โดยภายใต้การดูแลของรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคง หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อมูล หรือพยานเอกสาร พยานบุคคล พยานวัตถุที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ และประเมินผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๒) สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ และเข้าร่วมในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้น

(๓) ดำเนินการป้องกันเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่เกิดจากการคุกคามทางไซเบอร์ เสนอแนะหรือสั่งการให้ใช้ระบบที่ใช้แก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมถึงการหาแนวทางตอบโต้หรือการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๔) แจ้งเตือนภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงสถานการณ์ ความร้ายแรงและผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์นั้น

(๕) อำนวยความสะดวกในการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชนเพื่อจัดการความเสี่ยงและเหตุการณ์ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ในการพิจารณาเพื่อใช้อำนาจป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ กปช. หรือ คปมช. จะกำหนดภัยคุกคามทางไซเบอร์ เป็น ๓ ระดับ คือ

(๑) ภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับทั่วไป

(๒) ภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง

(๓) ภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับวิกฤติ

ทั้งนี้ รายละเอียดของมาตรการป้องกัน รับมือ ประเมิน ปรามปราม และระงับภัยคุกคามทางไซเบอร์แต่ละระดับ ให้ กปช. ประกาศรายละเอียดเป็นประกาศของ กปช.

มาตรา ๕๕ ในการดำเนินการตามตามมาตรา ๕๔) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานการณ์ และประเมินผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ คปมช. อาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และตามสถานที่ที่กำหนด หรือให้ข้อมูลเป็นหนังสือเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๒) มีหนังสือขอข้อมูล เอกสาร หรือสำเนาข้อมูลหรือเอกสารซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้อื่นอันเป็นประโยชน์แก่การดำเนินการ

(๓) สอบถามบุคคลผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๔) เข้าไปในอสังหาริมทรัพย์หรือสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องหรือคาดว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับความยินยอมจากผู้ครอบครองสถานที่นั้น

ผู้ให้ข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ซึ่งกระทำโดยสุจริตย่อมไม่ได้รับการคุ้มครองและไม่ถือว่าเป็นการละเมิดหรือผิดสัญญา

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ กปช. หรือ คปมช. อาจขอให้หน่วยงานของรัฐให้ข้อมูล สนับสนุนบุคลากร ในสังกัด หรือใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในความครอบครองที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

กปช. หรือ คปมช. ต้องดูแลมิให้มีการใช้ข้อมูลที่ได้มาตามวรรคหนึ่งในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย และให้ คปมช. รับผิดชอบในค่าตอบแทนบุคลากร ค่าใช้จ่ายหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับในการร้องขอต่อเอกชน โดยความยินยอมของเอกชนนั้นด้วย

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรง คปมช. อาจให้เลขาธิการดำเนินการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์และดำเนินมาตรการที่จำเป็น

ภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรงต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นภัยคุกคามที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญ หรือการให้บริการของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

(๒) เป็นภัยคุกคามที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงภัยจนอาจทำให้คอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามต่อความมั่นคงของรัฐ การป้องกันประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เศรษฐกิจ การสาธารณสุข ความปลอดภัยสาธารณะ หรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน ถูกแทรกแซงหรือถูกระงับ

(๓) เป็นภัยคุกคามที่มีความรุนแรงที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเสียหายต่อบุคคล คอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ หรือต่อทรัพย์สินสารสนเทศ ที่สำคัญหรือมีจำนวนมาก

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ กปช. หรือ คปมช. มีอำนาจสั่งให้เลขาธิการ มีหนังสือถึงหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้กระทำการใดหรือระงับการดำเนินการใดๆ เพื่อป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามที่เห็นสมควร รวมทั้งร่วมกันบูรณาการในการดำเนินการเพื่อควบคุม ระงับ หรือบรรเทาผลที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์นั้นได้อย่างทันที่

ให้เลขาธิการรายงานการดำเนินการตามมาตรา ๕๓ กพช. หรือ คปมช. อย่างต่อเนื่อง และเมื่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ดังกล่าวสิ้นสุดลง ให้รายงานผลการดำเนินการต่อ กพช. หรือ คปมช. โดยเร็ว

มาตรา ๕๔ ในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง กพช. หรือ คปมช. มีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการคุกคามทางไซเบอร์ให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครอง ผู้ใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ หรือผู้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีเหตุอันเชื่อได้ว่าเป็นผู้เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ฝั้ระวังคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ในช่วงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง

(๒) ตรวจสอบคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์เพื่อหาข้อบกพร่องที่กระทบต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ วิเคราะห์สถานการณ์ และประเมินผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๓) ดำเนินมาตรการแก้ไขภัยคุกคามทางไซเบอร์ ได้แก่ การกำจัดชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์จากคอมพิวเตอร์ การปรับปรุงซอฟต์แวร์เพื่อจัดการกับข้อบกพร่อง ยกเลิกการเชื่อมต่อชั่วคราวกับคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์จนกว่าจะมีการกำจัดชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าว หรือปรับปรุงซอฟต์แวร์ เปลี่ยนเส้นทางจราจรของข้อมูลหรือชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ และมาตรการอื่นเพื่อลดความเสี่ยง หรือจัดการกับข้อบกพร่องในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ หรือหยุดการดำเนินกิจกรรมตามที่ระบุเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์

(๔) หยุดการใช้งานคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ทั้งหมดหรือบางส่วนเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาสถานะของคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์นั้น

(๕) เข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลทรัพย์สินสารสนเทศที่เกี่ยวข้องเฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่ต้องเข้าถึงข้อมูลตามมาตรา ๕๔ (๕) ให้ กพช. หรือ คปมช. โดยเลขาธิการของ กพช. ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครอง หรือผู้ใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ หรือผู้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่งดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องที่ยื่นต่อศาลต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งกำลังกระทำหรือจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ระดับร้ายแรง ในการพิจารณาคำร้องให้ยื่นเป็นคำร้องไต่สวนคำร้องฉุกเฉินและให้ศาลพิจารณาไต่สวนโดยเร็ว

มาตรา ๕๕ ในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง กพช. หรือ คปมช. มีอำนาจปฏิบัติการหรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการคุกคามทางไซเบอร์ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เข้าตรวจสอบสถานที่ โดยมีหนังสือแจ้งถึงเหตุอันสมควรไปยังเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่เพื่อเข้าตรวจสอบสถานที่นั้น หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๒) เข้าถึงทรัพย์สินสารสนเทศ ทำสำเนา หรือสกัดคัดกรองข้อมูลสารสนเทศหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๓) ทดสอบการทำงานของคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือถูกใช้เพื่อค้นหาข้อมูลใด ๆ ที่อยู่ภายในหรือใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์นั้น

(๔) ยึดหรืออายัดคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ใด ๆ เฉพาะเท่าที่จำเป็นซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ ทั้งนี้ ไม่เกินสามสิบวัน เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวให้ส่งคืนคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ใด ๆ แก่เจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ครอบครองโดยทันทีหลังจากเสร็จสิ้นการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ หากมีความจำเป็นต้องยึดหรืออายัดไว้เกินกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๙ (๓) และ (๔) ให้ กปช. หรือ คปมช. ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งกำลังกระทำหรือจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ระดับร้ายแรง ในการพิจารณาคำร้องให้ยื่นเป็นคำร้องไต่สวนคำร้องฉุกเฉินและให้ศาลพิจารณาไต่สวนโดยเร็ว

ในกรณีที่เป็นเหตุจำเป็นเร่งด่วน และเป็นภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับวิกฤติ กปช. มีอำนาจดำเนินการได้ทันทีเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันและเยียวยาความเสียหายก่อนล่วงหน้าได้ทันทีโดยไม่ต้องยื่นคำร้องต่อศาล แต่หลังจากการดำเนินการดังกล่าวแล้วเสร็จ ให้ กปช. หรือ คปมช. แจ้งรายละเอียดการดำเนินการดังกล่าวต่อศาลที่มีเขตอำนาจทราบโดยเร็ว

ในกรณีฉุกเฉินเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ประเมินผล รับมือ ปรามปราม ระงับ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของ กปช. หรือ คปมช. มีอำนาจขอข้อมูลเวลาจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยผู้นั้นต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกโดยเร็ว

มาตรา ๖๐ ผู้ที่ได้รับคำสั่งตามอำนาจในส่วนที่ ๔ อันเกี่ยวกับการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์จะอุทธรณ์คำสั่งได้เฉพาะที่เป็นภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับทั่วไปเท่านั้น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานสอบสวนในกรณีตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินสารสนเทศที่ได้มาตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้แก่บุคคลใด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายอื่นหรือเพื่อประโยชน์

ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหรือกับพนักงานสอบสวน ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาล พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินสารสนเทศ ที่ได้มาตามตามพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูล ของผู้ใช้บริการหรือข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินสารสนเทศ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน ได้มาตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ เจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ครอบครอง และผู้ดูแลระบบผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับเป็น รายวันอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่ง ให้ปฏิบัติจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๕ หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศใดไม่รายงาน เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ต่อสำนักงานตามมาตรา ๕๑ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ส่งข้อมูล ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๕ (๑) หรือ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควรแล้วแต่กรณี ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๕๘ (๑) และ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่ง หมื่นบาทนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งให้ปฏิบัติจนกว่าจะปฏิบัติ ให้ถูกต้อง

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๕๘ (๓) และ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวก แก่เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๕๙ โดยไม่มี เหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ ต้องสั่งการหรือการกระทำและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตามข้อ ๖ (๙) (๑๐) และ (๑๑) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย คณะกรรมการเตรียมการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ จัดตั้ง สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติชั่วคราว และแต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือดำเนินการอื่นใดเป็นการชั่วคราวไปด้วย

มาตรา ๗๑ ก่อนหน้าที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ กปช. อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรอื่นของรัฐมาปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวได้ โดยทำความตกลงกับหน่วยงานของรัฐนั้น

ให้ถือว่าข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่งไม่ขาดจากสถานภาพเดิมและคงได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง แล้วแต่กรณี จากสังกัดเดิม ทั้งนี้ กปช. อาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของ หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง ในระหว่างปฏิบัติงานในสำนักงานด้วยก็ได้

มาตรา ๗๒ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรี ดำเนินการ เพื่อนอนุมัติให้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณ ของบรรดาภารกิจที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของสำนักงานคณะกรรมการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติชั่วคราวตามมาตรา ๖๘ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๓ ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศของสำนักงานตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้นำข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติชั่วคราวตามมาตรา ๖๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือ อำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีที่มีปัญหาในการบังคับใช้หรือการตีความข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือ ข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดหรือมีมติตามที่ เห็นสมควร

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี